

ارزیابی نیازهای آموزشی بعد مدیریتی دانش آموختگان کشاورزی با استفاده از

مدل بوریج

محمد صادق ابراهیمی^۱، امیر مظفر امینی و بهمن بهرامی^۲

^۱ استادیار گروه توسعه روستایی دانشگاه صنعتی اصفهان، استادیار گروه توسعه روستایی دانشگاه صنعتی اصفهان،

^۲ دانش اموزته کارشناسی ارشد توسعه روستایی دانشگاه صنعتی اصفهان

ebrahimi_ms@cc.iut.ac.ir

در راستای ایفای نقش‌های اجتماعی، ارزیابی نیازهای آموزشی و توانمندی‌ها دانش آموختگان رشته‌های مهندسی کشاورزی در بُعد سازمانی-مدیریتی، هدف کلی نوشتار حاضر است. جامعه آماری تحقیق را دانش آموختگان مقطع کارشناسی دانشگاه‌ها که تا سال ۱۳۹۰ به عضویت سازمان نظام مهندسی استان اصفهان درآمده‌اند، تشکیل داده است. با استفاده از فرمول کوکران، از بین ۲۰۳۶ عضو این سازمان و از بین دانش آموختگان هشت رشته آبیاری، باغبانی، خاک‌شناسی، زراعت، صنایع غذایی، علوم دامی، گیاهپزشکی و ماشین‌های کشاورزی، تعداد نمونه مورد نیاز پژوهش برابر با ۲۸۰ نفر شد. گردآوری اطلاعات میدانی مورد نیاز تحقیق، از طریق پرسشنامه‌ای محقق ساخته که روایی صوری آن با کسب نظرات اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و صاحب‌نظرانی در این سطح به دست آمد، پایایی آن نیز با استفاده از آلفای کرونباخ (۰/۹۸) میسر شد، صورت گرفت. برای ارزیابی نیازهای آموزشی دانش آموختگان از مدل ارزیابی نیازهای آموزشی بوریج استفاده شد که بدین منظور، ۱۲ صلاحیت که از مرور منابع ادبیاتی تحقیق حاصل شده بود طریق "میانگین وزنی تفاوت نمرات" (MWDS) برای دانش آموختگان رتبه‌بندی شدند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که دانش آموختگان میزان نیاز خود به دروس مدیریتی را برای انجام وظایف شغلی‌شان در سطح "زیاد" ارزیابی کرده‌اند. درس‌های حقوق و قوانین، اصول اقتصاد و مدیریت تولید، کارآفرینی و ایجاد اشتغال، و برنامه‌ریزی و ارزیابی پروژه نیز نخستین اولویت‌های آموزشی آن‌ها برای ایفای هر چه بهتر مشاغل‌شان است.

واژه های کلیدی: مدیریت، نیازهای آموزشی، مدل بوریج، دانش آموختگان کشاورزی.